dosarul nr.2-1284/2025
2-25131183-38-2-12092025-1
Dispozitiv pronunțat public la 15 mai 2026
Hotărîrea integrală întocmită la 14 iulie 2026

JUDECĂTORIA
ORHEI

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

15 mai 2026 **or. Rezina**

Instanţa având în componenţă:
Președintele ședinței,
Judecătorul Veronica Cuculescu
Grefier Maria Calugher

Cu participarea:
Reclamantei Tatiana Cazac, născută la *****, cod personal *****
Reprezentantului reclamantei avocatul Coadă Victor,
Pîrîtului Ion Cazac, născut la *****, cod personal *****,
În lipsa:
Reprezentantului STAS Rezina, Alexandra Stratu, care a solicitat examinarea cauzei în lipsă,

Procedura de citare legală a fost îndeplinită.

examinând în şedinţă de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Tatiana Cazac către Ion Cazac, intervenient STAS Rezina privind desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere,

a c o n s t a t a t:

La 12.09.2025, avocatul Victor Coadă, în interesele reclamantei Cazac Tatiana, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Cazac Ion, intervenient accesoriu Structura Teritorială de Asistență Socială Rezina, cu privire la desfacerea căsătoriei,

determinarea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreţinere copilului minor.

În motivarea cererii a indicat că, la 30.12.2017 a încheiat căsătoria cu pîrîtul la SSC Sănătăuca, care a fost înregistrată sub nr. 36. Din căsătorie la ***** s-a născut fiul *****. De circa trei luni nu locuiesc împreună. Pe parcursul ultimilor ani au locuit în Italia, acolo neînțelegerile dintre ei, în cele mai multe cazuri se soldau cu violență din partea pîrîtului. Violența fizică şi psihică erau sistematice, în prezența copilului, din acest motiv a apelat la poliție în Italia. Astfel, din motivele indicate, pentru a nu crea o situație mai tensionantă, care se va răsfrînge negativ față de copil, în luna iunie 2025 a revenit în țară. Aici a beneficiat de protecție din partea „Asociației Împotriva Violenței în Familie - Casa Mărioarei". Avînd în vedere faptul că pîrîtul este agresor domestic, solicită ca căsătoria să fie desfăcută fără acordarea unui termen de împăcare.

A adăugat că, minorul este la întreținerea sa și solicită ca el să fie lăsat să locuiască cu ea, deoarece este ataşat mai mult de mama și îi este frică de tatăl său.

Totodată, potrivit actului de examinarea a condițiilor de trai din 02.07.2025, rezultă că reclamanta deține apartament cu toate condițiile de trai, care sunt adecvate şi confortabile pentru asigurarea unui domiciliu care să corespundă intereselor primare privind dezvoltarea copilului. Pîrîtul este angajat în cîmpul muncii în Italia, nu acordă ajutor benevol la întreținerea şi educarea copilului. Minorul are nevoie de întreținere demnă în ceea ce ține de hrană, îmbrăcăminte şi cheltuieli pentru educație. Potrivit certificatului de salariu a pîrîtului, acesta are salariul net în jur de 2 300 euro lunar.

Și-a întemeiat pretențiile în baza art. art. 37, 63, 74-76 Codul Familiei și art. 166-167 Codul de procedură civilă.

A solicitat să fie scutită de la plata taxei de timbru și taxei de stat, desfacerea căsătoriei înregistrată la 30.12.2017, la SSC Sănătăuca, sub nr. 36, stabilirea domiciliului copilului minor *****, cu mama copilului și încasarea de la pîrîtul Cazac Ion, în folosul reclamantei pensie pentru întreținerea copilului minor, în sumă bănească fixă, în mărime de 500 Euro, lunar, începînd cu ziua depunerii cererii pînă la atingerea majoratului de către copil și încasarea cheltuielilor de judecată.

Argumentele participanților la proces:

Reprezentantul reclamantei, avocatul Coadă Victor în ședința de judecată a indicat că

susține cererea în totalitate, solicită admiterea integral a acesteia. Consideră că pârâtul interpretează greșit pretențiile reclamantei, întrucât se solicită încasarea pensiei de întreținere exclusiv pentru copilul minor, și nu pentru întreținerea mamei acestuia. Referitor la cheltuielile de judecată, le lasă la discreția instanței

Reclamanta Cazac Tatiana în ședința de judecată a menționat că, susține cererea.

A explicat că, între ei au existat acțiuni violente. În perioada acordării termenului de împăcare a dorit restabilirea relațiilor familiale, însă între ei a avut loc un conflict major, după care pârâtul a plecat în Italia, iar ea a rămas în Moldova. De aproximativ un an nu mai locuiesc împreună. Copilul minor este fregventează grădinița din or. Camenca. Astfel, solicită încasarea pensiei de întreținere pentru copil în cuantum de 500 Euro lunar, ceea ce constituie a cincea parte din veniturile pârâtului, având în vedere că acesta obține un salariu considerabil și are posibilitatea financiară de a contribui la întreținerea copilului. Venitul său este unul mic și acoperă doar cheltuielile de serviciile comunale, în condițiile în care costurile de întreținere și trai sunt foarte ridicate. De aproximativ 4 luni activează în calitate de grefier în cadrul Judecătoriei Camenca, situată în regiunea din stânga Nistrului, având un salariu de 3 400 ruble și un program de muncă de la ora 08:00 până la 17:00. Copilul are anumite probleme de sănătate și urmează tratament, inclusiv pentru stări de stres post-traumatic. A mai explicat că, primește 200 de euro de la autoritățile italiene pentru creșterea copilului.

Pîrîtul Cazac Ion*,* în ședința de judecată a indicat că, nu este de acord cu cererea.

A explicat că, el lucrează în calitate de șofer de camion. Deseori apăreau neînțelegeri din cauza faptului că sarcinile gospodărești nu erau îndeplinite de către reclamantă , aceasta nu participa la întreținerea gospodăriei. El muncește foarte mult. Se trezește la ora 4 dimineața, lucrează până seara târziu, deseori doarme și mănâncă în camion. Cu toate acestea, niciodată nu a obligat-o să se trezească dimineața sau să facă anumite lucruri. Cu timpul, au apărut tot mai multe provocări și neînțelegeri în familie. Trimitea constant bani acasă, la fiecare două-trei săptămâni, însă consideră că suma solicitată drept pensie de întreținere este prea mare pentru posibilitățile sale. Nu a plecat în Italia pentru a trăi separat de familie, iar intenția Sa este să se întoarcă în Moldova. În continuare își dorește să păstreze relația cu copilul și să participe la creșterea și educarea acestuia. Consideră că băiatul trebuie să aibă posibilitatea, pe viitor, să studieze și să își construiască un viitor mai bun. Este de acord ca domiciliul copilului să fie stabilit împreună cu mama acestuia. În Italia are un contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată, iar venitul său lunar este de aproximativ 2.200–2.300 euro. Totodată, consideră că suma solicitată de 500 euro lunar de pensie de întreținere este excesivă. Reclamanta mai primește 200 euro din partea statului Italian pentru întreținerea copilului. Amai adăugat că, nu are alte personea la întreținere . Mai are alți copii din prima căsătorie, care au atins majoratul, însă el participă în continuare la întreținerea acestora. Totodată, a fost un caz când a ciufulit-o un pic, fiindcă copilul s-a intoxicat cu pește.

Reprezentantul Structurii Teritoriale de Asistență Socială și Protecția Familiei Rezina a depus o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa (f.d.41). Totodată, prin avizul depus (f.d. 43) a solicitat de a fi acceptată posibilitatea stabilirii domiciliului copilului minor cu mama Cazac Tatiana.

Urmare celor constatate supra, în conformitate cu prevederile art.art.205 alin.(1),

(4) și 206 alin. (3) CPC, instanţa a dispus judecarea cauzei în absenţa reprezentantului Structurii Teritoriale de Asistența Socială și Protecția Familiei Rezina, Alexandra Stratu.

Aprecierea instanţei de judecată

Studiind actele şi materialele dosarului, audiind participanţii la proces prezenți, instanţa de judecată consideră necesar de a admite parțial cererea de chemare din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 130 alin. (1-3) Cod de procedură civilă instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea pricinii.

În conformitate cu art. 131 alin. (1) Cod de procedură civilă, explicaţiile date de părţi asupra circumstanţelor care le sînt cunoscute şi care au importanţă în proces urmează a fi verificate şi evaluate deopotrivă cu celelalte probe.

În conformitate cu art. 240 alin. (1, 3) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Cu referire la solicitarea privind desfacerea căsătoriei.

În şedinţa de judecată s-a stabilit că, Cazac Ion și Cazac Tatiana la 30.12.2017 au înregistrat căsătoria la Serviciul stare Civilă Sănătăuca, aceasta fiind transcrisă în registrele de stare civilă a Serviciul stare Civilă Sănătăuca la 30.12.2017, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie nr. CS-V 1405645 (f.d. 9).

Din căsătorie la ***** s-a născut copilul *****, fapt confirmat prin copia certificatului de naștere anexat la materialele cauzei (f.d.10).

La 12.09.2025, reclamanta Cazac Tatiana a înaintat acțiune privind desfacerea căsătoriei.

Potrivit art.48 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova familia constituie elementul natural şi fundamental al societăţii şi are dreptul la ocrotire din partea societăţii şi a statului. (2) Familia se întemeiază pe căsătoria liber consimţită între bărbat şi femeie, pe egalitatea lor în drepturi şi pe dreptul şi îndatorirea părinţilor de a asigura creşterea, educaţia şi instruirea copiilor. (3) Condiţiile de încheiere, de desfacere şi de nulitate a căsătoriei se stabilesc prin lege

Potrivit art. 2 alin (3) Codul familie, relaţiile familiale sînt reglementate în conformitate cu următoarele principii: monogamie, căsătorie liber consimţită între bărbat şi femeie, egalitate în drepturi a soţilor în familie, sprijin reciproc moral şi material, fidelitate conjugală, prioritate a educaţiei copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreţinerea, educaţia şi apărarea drepturilor şi intereselor membrilor minori şi ale celor inapţi de muncă ai familiei, soluţionare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieţii familiale, inadmisibilitate a amestecului deliberat în relaţiile familiale, liber acces la apărarea, pe cale judecătorească, a drepturilor şi intereselor legitime ale membrilor familiei.

În acest sens, instanța judecătorească accentuează că în condițiile nerespectării acestor principii, soții dispun de oportunitatea desfacerii căsătoriei în temeiurile și condițiile statuate de Codul familiei drept care nu poate fi limitat sub nici o condiție.

Potrivit prevederilor art.33 alin.(2) din Codul familiei, căsătoria poate înceta prin divorț
(desfacere), în baza cererii unuia sau a ambilor soți ori a tutorelui soţului declarat incapabil. Studiind explicaţiile participanţilor la proces, analizând probele din dosar, instanţa de judecată consideră că familia părţilor s-a destrămat definitiv, părţile au început să locuiască fiecare cu viaţa sa separat unul de altul, nu mai duc viaţa în comun şi gospodărie împreună, relaţiile conjugale între părţi nu există o perioadă mai mare de 6 luni.

În temeiul art. 37 alin.(3) și alin.(4) Codul familie, instanţa de judecată va desface căsătoria părţilor dacă va constata că convieţuirea soţilor şi păstrarea familiei în continuare sunt imposibile. Dacă, în procesul examinării cererii de desfacere a căsătoriei, unul dintre soţi nu-şi dă acordul la divorţ, instanţa judecătorească va amîna examinarea cauzei, stabilind un termen de împăcare de la o lună la 6 luni, cu excepţia cauzelor de divorţ pornite pe motivul violenţei în familie confirmate prin probe.

În speță, instanța la demesrul avocatului Coadă Victor, care a fost susținut atât de reclamantă cât și de pârât a acordat părților un termen de împăcare de 6 luni. După expirarea acestui termen soții Cazac au declarat că nu este posibilă păstrarea familiei în continuare și au solicitat să fie desfăcută căsătoria.

Pornind de la normele precitate în raport cu poziția expusă de către părți în cadrul ședinței de judecată, instanţa a ajuns la concluzia că în astfel de circumstanţe căsătoria nu mai poate fi păstrată, ea există doar formal, termenul de împăcare acordat nu a avut efectul scontat, or în ședința de judecată părțile au susținut solicitarea privind desfacerea căsătoriei. Totodată în cadrul examinării cauzei nu au fost stabilite careva temeiuri care ar face posibilă păstrarea familiei, de aceia acțiunea urmează a fi admisă în partea desfacerii căsătoriei, fiind pe deplin întemeiată.

În susținerea acestei opinii instanța mai reține că, căsătoria este o unire liber consimțită și nici o persoană nu poate fi impusă să încheie sau să păstreze o căsătorie împotriva voinței sale.

Or, dreptul la viață privată și de familie presupune atât dreptul de a încheia o căsătorie, cât și dreptul de a o desface.

Referitor la pretenția privind stabilirea domiciliului copiilor minori.

Potrivit art.3 alin.(1) din Convenţia internaţională cu privire la drepturile copilului din 20.11.1989, în vigoare pentru Republica Moldova la 25.02.1993, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituţii publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorităţi administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

Articolul 8 din Legea nr. 370 din 30.11.2023 privind drepturile copilului statuiază că fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu aceştia, cu excepţia cazurilor în care despărţirea de un părinte sau de ambii părinţi este necesară în interesul copilului.

În același context art. 51, 52 Codul Familiei statuiază dreptul copilului la abitație în familie și de a comunica cu părinții și alte rude.

Astfel, în conformitate cu art.63 alin.(1), (11), (2) Codul familiei, în cazul cînd părinţii locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vîrsta de 14 ani se determină prin acordul părinţilor. În cazul în care părinţii locuiesc separat, copilul care a atins vârsta de 14 ani alege cu care dintre părinţi vrea să locuiască. Dacă acesta refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul copilului se stabileşte prin acordul părinţilor. Dacă lipseşte acordul părinţilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabileşte de către instanţa de judecată, ţinând cont de interesele şi opinia copilului, în conformitate cu vârsta şi gradul său de maturitate. În acest caz, instanţa judecătorească va lua în considerare ataşamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, vîrsta copilului, calităţile morale ale părinţilor, relaţiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilităţile părinţilor de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile
şi regimul de lucru, condiţiile de trai etc.)

Totodată potrivit alin.(3) al aceluiași articol, la determinarea domiciliului copilului
minor, instanţa judecătorească va cere şi avizul autorităţii tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinţi.

Prin prisma art. 64 alin. (1) Codul familiei, părintele care locuieşte împreună cu copilul nu are dreptul să împiedice contactul dintre copil şi celălalt părinte care locuieşte separat, cu excepţia cazurilor cînd comportamentul acestuia din urmă este în detrimentul intereselor copilului sau prezintă pericol pentru starea lui fizică şi psihică.

Totodată, conform art. 9 alin. (1) și (3) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului adoptată la New York la 20.11.1989, statele părți vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței lor, cu excepția situației în care autoritățile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare și în conformitate cu legile și procedurile aplicabile, că această separare este necesară în interesul superior al copilului. Statele părți vor respecta dreptul copilului care a fost separat de ambii părinți sau de unul dintre ei de a întreține relații personale și contacte directe cu cei doi părinți ai săi, în mod regulat, exceptând cazul în care acest lucru contravine interesului suprem al copilului. Interesul superior al copilului este singurul criteriu după care instanța se călăuzește pentru a decide cu privire la exercitarea drepturilor părintești. Pentru a-l determina trebuie să se țină seama de întregul complex de împrejurări menite să asigure copilului o dezvoltare fizică, morală și intelectuală armonioasă, interesând nu numai posibilitățile materiale ale părinților ci și vârsta copilului, comportarea părinților înainte de separare, gradul de atașament și preocupare pe care lau manifestat față de copil, precum și legăturile afective ce s-au stabilit între părinți și copil, între copil și alți membri ai familiei extinse.

Prin urmare, reieşind din cumul probelor administrate şi cercetate în şedinţa de judecată, dar şi având în vedere declaraţiile reprezentantului reclamantei, reclamantei și a pîrîtului depuse în cursul judecării cauzei, precum și avizul Structurilor Teritoriale de Asistență Socială Rezina (f.d. 43) instanţa de judecată concluzionează că, domiciliul copilului minor ***** urmează a fi stabilit cu mama acestuia, Cazac Tatiana. La baza acestei concluzii instanța reține vârsta fragedă a copilului *****, care are nevoie de îngrijire permanentă. Astfel instanța consideră că, Cazac Tatiana îi poate oferi și crea condițiile necesare copilului pentru creşterea şi dezvoltarea armonioasă a personalităţii acestuia, care are nevoie de afecţiunea, înţelegerea, sprijinul şi siguranţă morală permanent, or, pîrîtul este permanent plecat la muncă peste hotare țării și a fost de acord cu stabilirea domiciliului cu mama.

Referitor la pretenția privind încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor.

Potrivit prevederilor art. 58 Codul familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat. Drepturile şi obligaţiile părinţilor, cu

excepţiile prevăzute de prezentul cod, încetează din momentul atingerii majoratului sau obţinerii capacităţii depline de exerciţiu de către copil.

Obligația părinților de a-și întreține copiii minori este o obligație fundamentală, consfințită în art. 48 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova care expres prevede că, părinții au îndatorirea de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor.

Potrivit art. 74 din Codul familiei, părinții sunt obligați să-și întrețină copiii minori și copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreținere se determină în baza unui contract încheiat între părinți sau între părinți și copilul major inapt de muncă. Dacă lipsește un atare contract și părinții nu participă la întreținerea copiilor, pensia de întreținere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinți, a tutorelui copilului sau a autorității tutelare.

Art. 75 alin. (1) din Codul familiei, stabileşte că, pensia de întreţinere pentru copilul minor se încasează din salariul şi/sau din alte venituri ale părinţilor în mărime de 1/4 – pentru un copil, 1/3 – pentru 2 copii şi 1/2 – pentru 3 şi mai mulţi copii.

În conformitate cu art. 76 alin. (1) din Codul familiei, în cazurile când părintele care datorează întreținere copilului său, are un salariu și/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primește salariu și/sau alte venituri, total sau parțial, în natură, ori nu are un salariu și/sau alte venituri, precum și în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreținere, sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanțial interesele uneia dintre părți, instanța judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, întro sumă bănească fixă și sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri conform art. 75 din Codul familiei, iar conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, cuantumul sumei bănești fixe încasate în conformitate cu alin. (1) se determină de instanța judecătorească, ținîndu-se cont de starea materială și familială a părților, de alte circumstanțe importante și păstrându-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Conform art. 3 alin. (1) al Convenției Internaționale cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989 de la New York, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

Conform art. 98 alin. (2) din Codul familiei, pensia de întreţinere se încasează de la data adresării în instanţa judecătorească.

La caz, instanța reține existența unei neînțelegeri între poziția părților în ceea ce privește stabilirea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori.

Astfel, reclamanta Cazac Tatiana solicită încasarea pensiei în sumă fixă, în cuantum de 500 euro lunar, conform cursului BNM la data executării hotărîrii, aproximativ 10 000 lei.

La rândul său, pârâtul a comunicat instanței că, este de acord să achite pensia de întreținere a copilului minor în sumă mai mică, menționând că la moment este angajat în câmpul muncii peste hotarele țării, în calitate de camionist și salarul său lunar este de 2200 – 2300 Euro, dar planifică să se reîntoarcă înapoi în Modova, reclamanta mai primind și o indemnizație de 200 euro de la statul Italian.

Reclamanta a confirmat că întradevăr primește de la autoritățile din Italia suma de 200 euro pentru creșterea copilului.

Instanța de judecată menționează că mărimea pensiei de întreținere a copiilor minori trebuie să fie reală şi necesară.

Totodată, instanța de judecată notează că, un copil are nevoie şi are dreptul să beneficieze de o creştere în condiţii care să asigure dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală şi socială în mod deplin, iar condiţiile se asigură de către părinţi.

Astfel, raportând împrejurările de fapt constatate în cadrul ședinței de judecată la circumstanţele de drept enunțate, instanţa de judecată fixează că, Cazac Ion, este tatăl copilului minor – *****, şi că acesta este obligat să-şi întreţină copilul său prin plata pensiei.

Obligaţia de întreţinere a copiilor minori de către părinți este o obligaţie primordială a membrilor de familie între care pot exista anumite raporturi de întreţinere.

Obligaţia de întreţinere, de cele mai multe ori, este realizată fără nici o incursiune în viaţa familiei, adică în situaţia în care familia din diverse motive se destramă şi părinţii nu mai locuiesc împreună, ei pot încheia un contract privind modul de plată şi cuantumul mijloacelor pentru întreţinerea copilului. Dacă întreţinerea nu se plăteşte în mod benevol şi nici nu există un contract privind plata întreţinerii pentru copii, pensia de întreţinere se încasează în baza unei hotărâri judecătoreşti. În temeiul acesteia, debitorii obligaţiei de întreţinere vor fi obligaţi să ofere copiilor întreţinerea necesară.

De asemenea, la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere, instanţa de judecată va ține cont în deplină măsură atît de starea materială şi familială a reclamantei, cît şi de alte circumstanţe demonstrate prin probele prezentate instanței, păstrând concomitent şi nivelul anterior de asigurare atât a minorilor, cât şi a părinților acestora.

Astfel, stabilind determinarea domiciliului copilului minor cu mama, instanța va ține cont și de faptul că reclamanta are nevoie de suport material întru întreținerea acestuia, totodată se va ține cont și de faptul că dînsa are un loc stabil de muncă.

În același timp, se va ține cont de vârsta copilului comun cu pîrîtul, precum și necesitățile de ordin material pentru întreținerea minorului, probate prin actele prezentate de partea reclamantă.

Instanţa de judecată, călăuzindu-se de principiul interesului superior al copilului, ţinând cont de faptul că, răspunderea pentru creşterea şi asigurarea dezvoltării copilului revine în primul rând părinţilor, aceştia având obligaţia de a-şi exercita drepturile şi de a-şi indeplini obligaţiile faţă de copii, ţinând cont de faptul că părinţii

au îndatorirea de a creşte copiii în condiţii care să asigure dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală şi socială în mod deplin, judecând în echitate, conchide de a încasa de la Cazac Ion, în beneficiul Tatianei Cazac pensia de întreținere pentru copilul minor ***** în cuantum fix în mărime de 5 000 lei lunar începând cu 12.09.2025 și până la atingerea majoratului.

În opinia instanței, la caz, suma de 5 000 lei lunar achitată de pârât, este una rezonabilă pentru asigurarea nivelului de viață a copilului minor, *or reclamanta în calitate de părinte, la fel este obligată să participle în mod egal la întreținerea minorului*. Mai mult din declarațiile părților rezultă că reclamanta beneficiază de o indemnizație în valoare de 200 euro din partea autorităților din Italia pentru întreținerea minorului Matteo.

Mai mult, la stabilirea pensiei de întreținere a copilului minor instanța va ține cont de necesitățile vitale ale copilului la vârsta acestuia pentru respectarea condițiilor unei vieți civilizate. Obligaţia de întreţinere a copilului minor de către părinţii săi are ca finalitate asigurarea mijloacelor materiale necesare acoperirii cheltuielilor legate de hrană, îmbrăcăminte, locuinţă, îngrijirea sănătăţii, satisfacerea nevoilor social culturale ale copilului precum şi a oricăror alte cheltuieli pe care le reclamă creşterea, educarea, învăţătura şi pregătirea profesională a acestuia.

Pornind de la minimul de existență stabilit pentru un copil, conform informaţiei Biroului Naţional de Statistică, pentru anul 2025, pentru un copil în vârstă de 7 - 17 ani, pentru anul 2025, în medie pe lună urmează a fi suportate cheltuieli minime de 3 378,2 lei, având în vedere și creşterea în perioada de referinţă a indicilor prețurilor de consum, a costului produselor alimentare, nealimentare şi a serviciilor prestate populației etc. În această ordine de idei, instanța reține că informaţia oficială plasată pe site-ul statistica.md reflectă minimul de existență pe categorii de populație.

În speță, reclamanta nu a argumentat și nu a prezentat nici o probă care ar confirma că copilul ar suferi de careva maladii ce ar necesita îngrijiri medicale sau procurarea de medicamente, hrană specială, fregventarea unor insituții de dezvoltare intelectuală a copilului, etc, care ar implica costuri majorate de întreținere. Astfel suma solicitată de reclamantă în raport cu informația de la Biroul de statistică este exagerată.

Instanța de judecată nu desconsideră acel fapt că pârâtul este angajat în Italia și dispune de un salariu de aproximativ 2 000 euro lunar, însă va menționa că odată ce pârâtul locuiește permanent într-un stat al Uniunii Europene acest fapt presupune și cheltuieli mai mari pentru întreținerea sa cum ar fi chiria locuinței, hrană, taxe etc.

Având în vedere cele menționate și ținând cont de principiul potrivit căruia întreținerea se datorează în dependență de nevoile celui care o cere, dar şi cu mijloacele celui care urmează a o plăti, ***la fel, având în vedere că ambii părinți, în egală măsură, sunt obligați*** *să creeze copiilor condiții adecvate pentru creşterea și dezvoltarea acestora*, instanța conchide că, stabilirea unei sume fixe lunare în mărime

de 5 000 lei va asigura stabilitate în executarea obligației de întreținere a minorului de către pârât.

Suplimentar, instanța notează că în conformitate cu art. 256 CPC, hotărârea în partea încasării pensiei de întreținere se execută imediat.

Cheltuieli de judecată

Potrivit prevederilor art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii.

În conformitate cu art. 83 din Codul de procedură civilă, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a pricinii civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar. În acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în
alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat.

Art. 85 alin. (1) Cod de procedură civilă, prevede că, scutirile de taxa de stat și/sau de taxa de timbru sunt prevăzute de pct. 1 din anexa nr. 2 la Legea taxei de stat nr. 213/2023 și se aplică în modul prevăzut de alin. (4) din prezentul articol.

Astfel, deoarece reclamanta este scutită de plata taxei de stat în conformitate cu prevederile art. 85 alin. (1) Cod de procedură civilă, pentru soluționarea acțiunii cu privire la încasarea pensiei alimentare de întreținere, instanţa urmează să compenseze taxa neachitată în mărime de 2 349, 97 lei, de la pârât în folosul statului.

În conformitate cu prevederile art. 87 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, valoarea acţiunii se determină din suma totală a obligaţiilor de plată pe un an - în acţiunile pentru plata pensiei de întreţinere.

Conform prevederilor art. 1 pct. 1.1.3 al Legii nr. 213 din 31.07.2023 privind taxa de stat, cuantumul tarifar al taxei de stat pentru cererile de chemare în judecată privind litigiile cu caracter patrimonial, pentru cererile de contestare a unui titlu executoriu sau a unui alt document prin care încasarea se produce în mod incontestabil dacă valoarea acțiunii este de 50 001 – 1 500 000 lei, se calculează conform formulei (2 050 lei + 3% din valoarea acțiunii care depășește 50 001 lei).

În conformitate cu art.87 alin.(1) lit.c) CPC, pornind de la suma totală a obligaţiilor de plată a pensiei de întreținere pe un an, taxa de stat ce urmează a fi achitată de pârât constituie suma de 2 349, 97 (((5 000 * 12) – 50 001 lei) * 3 %) + 2 050 lei))).

Totodată, luînd în considerație art. 85 alin. (1) Cod de procedură civilă, precum și cu prevederile Legii nr. 198/2007 privind asistența juridică garantată de stat, instanța deduce că, reclamanta beneficiază de asistență juridică garantată de stat, fapt confirmat prin Decizia de acordare a asistenței juridice garantate de stat pe cauze civile (f.d. 31).

Potrivit anexei nr. 2 pct. 1.20 al Legii nr. 213 din 31.07.2023 privind taxa de stat, se scutesc de taxa de timbru în instanța de judecată persoanele fizice care au statut de beneficiar de asistență juridică garantată de stat.

Solicitarea reclamantei de a încasa din contul pârâtului cheltuielile de judecată instanța de judecată o v-a admite din următoarele considerente.

Potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată.

Conform art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

Cheltuielile suportate în prezenta cauza de către reclamantă sunt formate din cheltuielile pentru achitarea taxei de stat în mărime de 700 lei, confirmată prin bonul de plată seria și nr. QSG 35*530191/A din 12.09.2025 (f.d.6).

Luînd în considerație cele relatate, judecătorul conchide necesar de a încasa de la Cazac Ion în beneficiul lui Cazac Tatiana suma de 700 lei .

Sintetizând cele expuse mai sus, examinând probatoriul administrat la dosar, instanța reiterează că cererea de chemare în judecată înaintată de Cazac Tatiana cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere a copilului, este întemeiată și urmează a fi admisă parțial.

În conformitate cu art.37, 63, 74-76 Codul familiei art. 98, 236 – 241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Tatiana Cazac.

Se desface căsătoria între Cazac Ion şi Cazac Tatiana încheiată la 30 decembrie 2017 la Serviciul stare civilă Sănătăuca, sub numărul 36.

Copia hotărârii cu privire la desfacerea căsătoriei se transmite la Agenția Servicii Publice în termen de 3 (trei) zile de la rămânerea definitivă.

Se stabilește domiciliul copilului minor: *****, născut la *****, cod personal ***** cu mama Cazac Tatiana.

Se încasează de la Cazac Ion în beneficiul lui Cazac Tatiana, pensie pentru întreținerea copilului minor *****, născut la *****, în mărime de 5 000 (cinci mii) lei lunar, începând cu 12.09.2025 până la împlinirea vârstei majoratului de către copil.

Se încasează de la Cazac Ion taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 2 349, 97 (două mii trei sute patruzeci și nouă lei, 97 bani).

Se încasează de la Cazac Ion în beneficiul lui Cazac Tatiana cheltuieli judiciare: în sumă de 700 (șapte sute) lei.

Hotărârea în partea încasării pensiei de întreținere a copilului, urmează a fi executată imediat.

În rest acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediu Rezina, în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii.

Preşedintele şedinţei,
Judecător /semnătura/ Veronica Cuculescu

Copia corespunde cu originalul.
Preşedintele şedinţei,
Judecător Veronica Cuculescu